

مانشافت دوباره مدعی می شود؟

اگر کشوری مانند برزیل با بیشترین عنوان قهرمانی در تاریخ جام جهانی نماد جهانی این مسابقات باشد، بی تردید آلمان نماد اروپایی جام جهانی محسوب می شود؛ کشوری که با ۲۱ حضور در جام، بیش از هر تیم اروپایی دیگری در جام جهانی شرکت کرده و به همراه ایتالیا با چهار عنوان قهرمانی از این حیث در استاد خراب کردن جشن های کشورهای مطرح در جام جهانی بود؛ از تیم طلایی مجارستان در سال ۱۹۵۴ گرفته تا توتال فوتبال کرویف و میشل در جام جهانی ۷۴ و رؤیای قهرمانی مارادونا در جام جهانی ۱۹۹۰ ایتالیا. آلمانی که در دهه های ۷۰ تا ۹۰ میلادی فوتبال جهان و اروپا را به نام خود زده بود، این روزها همچنان به عنوان یک تیم ملی مطرح در جهان شناخته می شود اما آیا می توان آنها را در این جام هم مثل انگلیس، فرانسه، آرژانتین، پرتغال و اسپانیا مدعی قهرمانی دانست؟ خب، باید گفت که در این موضوع تردید وجود دارد.

نحوه صعود چگونه بود؟

صعود آلمان به جام جهانی در یکی از گروه های که چندان صعود از آن سخت به نظر نمی رسید، در این دور از مقدماتی جام جهانی به روز آخر کشیده شد. گروه چهار تیمی مرحله مقدماتی با حضور اسلواکی، ایرلند شمالی و لوکزامبورگ در نگاه اول نمی توانست چالش سختی برای صعود آلمان آلمانی ها به جام جهانی باشد اما شکست دو بر صفر مقابل اسلواکی در نخستین بازی، مسیر را برای ماشافت تا حدی نگران کننده کرد. با این وجود پنج برد متوالی از جمله برتری قاطع با نتیجه شش بر صفر در دیدار برگشت روزنامه ها تبدیل شد اما به تدریج، نسل جدید با اسلواکی نشان داد که تیم پولیان ناگلرمان پس از عملکرد نسبتاً قابل قبولی که در یورو ۲۰۲۴ داشت و در روز فضاوت بحث برانگیز آنتونی تیلور انگلیسی مقابل اسپانیا در دور رقابت ها کنار رفت، کار سختی برای رزرو بلیت خود برای حضور در جام جهانی ۲۰۲۶ ندارد. در این میان، آلمان به نیمه نهایی لیگ ملت های اروپا هم صعود کرد اما دو شکست مقابل پرتغال و فرانسه در تابستان ۲۰۲۵. فرصت اولین قهرمانی ژرمن ها در این رقابت ها را گرفت.

کابوس روسیه و قطر

از لحاظ تاریخی اگر عملکرد آلمان در جام جهانی را مرور کنیم، کمتر تیمی به این میزان و دستاورد از لحاظ حضور در مراحل نیمه نهایی و فینال رسیده است. چهار قهرمانی (سه قهرمانی با نام آلمان غربی) در دوره های مختلف فوتبال مقابل ایده ها و سبک های مختلف از فوتبال، ثابت کرد که آلمانی ها در هر دوره و زمانی برای درخشش آماده هستند. فوتبال و درخشش در همین جام جهانی بود که چهره جهانی ملت آلمان پس از قیام جنگ جهانی دوم را تغییر داد. آنها از سال ۱۹۶۲ تا ۲۰۱۴، در تمام دوره ها به مرحله یک چهارم نهایی رسیدند که آلمان را تبدیل به باثبات ترین تیم جام جهانی کرد. با این حال پس از تاج گذاری در جام جهانی ۲۰۱۴ برزیل، اوضاع برای آلمان نگران کننده بوده است. برای نخستین بار در جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه، آلمان با یوآخیم لوو از صعود به مرحله حذفی جام جهانی بازماند و این اتفاق در سال ۲۰۲۲ قطر و هدایت هانس لیگ نیز تکرار شد. شاید در آن دو دوره، ترکیب آلمان به اندازه های گذشته قدرتمند و در حد اندازه های یک تیم مدعی نبود اما بر کسی پوشیده نیست که حتی با همین ترکیب هم، عملکرد آلمان پایین تر از حد انتظار بوده است. گروه آلمان در این دوره، ساده تر از دو دوره گذشته به نظر می رسد و احتمالاً صعود به مرحله حذفی، این بار برای آلمان چندان دشوار نباشد.

نحوه بازی آلمان چگونه خواهد بود؟

مانند تمام تیم های پولیان ناگلرمان، بنای بازی آلمان نیز بر پایه پرس شدید از جلوی زمین درست شده و تیم او در زمان چرخش سریع توپ در زمین و بازی عمودی با سرعت بالای انتقال از دفاع به حمله، بهترین عملکرد ممکن را دارد. با دو بازیکن خلاق و طراح کلاس جهانی چون ویرتز و موسیلا، آلمان بیشتر روی خلق موقعیت و فضا از طریق کاتال های مرکزی متمرکز است و دو مدافع کناری این تیم یعنی یاشوا کیمیش و داوید راوتم نیز با حضور در حملات تیم، گزینه های متعددی را در خط حمله برای تیم ملی آلمان ایجاد می کنند. مشکل اینجاست که ناگلرمان با توجه به مصدومیت های هاووتز، تغییر پست و ولتماده در نیوناس و عملکرد سینوسی تیم کاندیدبست در موشن گاندباخ، همچنان به مهاجم اصلی خود نرسیده و شاید دو دیدار دوستانه آخر برابر فنلاند و آمریکا، تکلیف بازیکنان اصلی حاضر در ترکیب آلمان برای جام جهانی ۲۰۲۶ را مشخص کند.

آلمان

Group E

بیست و یکمین حضور در جام جهانی

سرمرئی: پولیان ناگلرمان (آلمان)

کاپیتان: یاشوا کیمیش

بهترین عملکرد: قهرمانی (۱۹۵۴، ۱۹۷۴، ۱۹۹۰ و ۲۰۱۴)

رتبه در رده بندی فیفا: ۱۰

ستارگان: یاشوا کیمیش (بایرن مونیخ)، جمال موسیلا (بایرن مونیخ) و فلوریان ویرتز (لیورپول)

برنامه بازی ها:

یکشنبه ۲۴ خرداد: آلمان - کورساو ۲۰:۳۰

شنبه ۳۰ خرداد: آلمان - ساحل عاج ۲۰:۳۰

پنجشنبه ۴ تیر: اکوادور - آلمان ۲۰:۳۰

موسیلا (تجربه و آلمان)، جاناتان تاه (ساحل عاج)، نیکلاس فولکرگ (پاناما).

این تغییر، بدون چالش نبوده. در سال ۲۰۱۸، مسعود اوزیل به دلیل عکسگی با رجب طیب اردوغان (رئیس جمهور ترکیه) مورد حملات نژادپرستانه قرار گرفت و از تیم ملی خداحافظی کرد. بحث «آلمانی واقعی کیست؟» به تیر اول روزنامه ها تبدیل شد اما به تدریج، نسل جدید هواداران، تیم چندفرهنگی را پذیرفتند.

استثنایی بر قاعده

در فوتبال آلمان، یک استثنا عجیب وجود دارد: دروازه بان ها. برخلاف دیگر بستها که محصول سیستم هستند، دروازه بان های آلمانی همیشه فراتر از قاعده عمل کرده اند. از سب مایر (دهه ۱۹۷۰) تا هارالد شوماخر (دهه ۱۹۸۰)، از آندریاس کوپکه تا لیورگان، پنس لمان و مانوئل نویر نوبر حتی سبک جدیدی ابداع کرد: «دروازه بان-سوپر» که خارج از محوطه جریمه نیز توپ گیری می کند و به عنوان یازدهمین بازیکن زمین برای بازی سازی مشارکت می کند. چرا آلمان چنین دروازه بان هایی تولید می کند؟ شاید به این دلیل که در فرهنگ آلمانی، «قابلیت اطمینان» ارزشی بالاتر از «درخشش» دارد. دروازه بان، خلاصه همین ارزش است، کسی که اشتباه نکند، کسی که در آخرین لحظه دیوار باشد. باشگاه های آلمانی نیز از همه ۱۹۹۰ سرمایه گذاری ویژه ای روی دروازه بان ها انجام داده اند. مدرسه دروازه بان های آلمان (گاهی اوقات با همکاری آکادمی ورزش کلن) برنامه های تخصصی دارد که در هیچ کشور دیگری دیده نمی شود. نتیجه: در دو دهه اخیر، هرگز تیم ملی آلمان بدون یک دروازه بان در سطح جهانی نبوده است. آلمان هنوز دومین تیم پرافتخار تاریخ جام جهانی است. هنوز بهترین رکورد را در ضربات پنالتی دارد (۷ برد از ۷). هنوز تیمی است که هر چهار سال یکبار، همه او را مدعی می دانند. و شاید همین «همیشه مدعی بودن» بزرگترین دستاورد سیستم آلمانی باشد. در فوتبال امروز که پول، استعدادها را به سمت لیگ های بسته انگلیسی و اسپانیایی می کشد، آلمان همچنان روی «تولید داخلی» سرمایه گذاری می کند. و ۲۰۱۴، تنها دو بازیکن با ریشه مهاجرتی (سامی خدیرا - تونسسی و مسعود اوزیل - ترک) در ترکیب اصلی بودند. در یورو ۲۰۲۴، این عدد به ۹ نفر رسید: ایلکای گوندوغان (ترک)، آنتونیو رویدرگر (سیرالئون)، لروی سانه (سنگال و فرانسه)، جمال

بیرون آمد که در جام جهانی ۲۰۱۴ قهرمان شد. فیلیپ لام، باستیان شواین اشتایگر، تونی کروس، توماس مولر، مانوئل نویر، همه محصولات «خط تولید ملی» هستند.

ماشینی که نباید از کار بیکند

فرهنگ آلمانی با سه کلمه گره خورده است: انضباط، دقت و کارآمدی. در فوتبال، این ارزش ها به سبکی تبدیل شده که «ماشین آلمانی» نام گرفته است. تیمی که هر بازیکن دقیقاً می داند در هر لحظه کجا باید باشد. پاس با زاویه حساب شده، حرکت های بدون توپ با زمان بندی دقیق و مهم تر از همه، «سختکوشی» تا دقیقه ۹۰.

اما این برداشت کلیشه ای، واقعیت را ساده می کند. آلمان مدرن دیگر آن ماشین سرد دهه ۱۹۷۰ نیست. از اواخر دهه ۲۰۰۰، تیم ملی آلمان با هدایت یوآخیم لوو، سبکی با طراوت و هجومی به خود گرفت. پاس های کوتاه، حرکت های ترکیبی و بازی سازی از عمق. آلمان به جهان نشان داد که می شود هم منظم بود و هم خلاق. نتیجه این تلفیق، همان تیمی بود که در جام جهانی ۲۰۱۴، برزیل را در خانه ۱-۰ برد. هیچ تیم دیگری در تاریخ، برزیل را در خاک برزیل این گونه تحقیر نکرده بود. آلمان این کار را کرد. نه با خشم، با دقت ماشینی. با این حال، معماری آلمان، پس از قهرمانی ۲۰۱۴ آغاز شد. تیم در جام جهانی ۲۰۱۸ در مرحله گروهی حذف شد. در یورو ۲۰۲۰ به یک هشتم نهایی رسید و باخت. در جام جهانی ۲۰۲۲ دوباره در گروه حذف شد. ماشین از کار افتاده بود اما واکنش آلمان؟ گزارش ۷۰ صفحه ای از اشتباهات تهیه شد. ساختار آکادمی ها تغییر کرد. مربی جدید (پولیان ناگلرمان) با ایده های تازه آمد. و در یورو ۲۰۲۴ (میزبانی آلمان)، تیم دوباره به یک چهارم نهایی رسید. اما نشانه های بازگشت هویدا شد.

مهاجرت و تغییر چهره مانشافت
آلمان کشوری است که در سه دهه اخیر، عمیق ترین تحول جمعیتی اروپا را تجربه کرده است. بیش از ۲۰ میلیون نفر با پیشینه مهاجرت (۲۵ درصد جمعیت). ترکیب تیم ملی آلمان نیز این تحول را منعکس می کند. در جام جهانی ۲۰۱۴، تنها دو بازیکن با ریشه مهاجرتی (سامی خدیرا - تونسسی و مسعود اوزیل - ترک) در ترکیب اصلی بودند. در یورو ۲۰۲۴، این عدد به ۹ نفر رسید: ایلکای گوندوغان (ترک)، آنتونیو رویدرگر (سیرالئون)، لروی سانه (سنگال و فرانسه)، جمال

همه چیز وابسته به آمادگی جمال

در پایان یورو ۲۰۲۴، مانوئل نویر، توماس مولر، ایلکای گوندوغان و تونی کروس همگی از تیم ملی آلمان خداحافظی کردند تا تغییر نسل تیم ملی فوتبال آلمان در دوران حضور پولیان ناگلرمان صورت بگیرد. از لحاظ تجربه و رهبری، یاشوا کیمیش که می تواند به عنوان کاپیتان در دو پست دفاع راست و هافبک میانی برای آلمان به میدان برود مهم ترین بازیکن تیم ملی این کشور است اما در جلوی زمین، فرم تیم ملی آلمان وابستگی زیادی به وضعیت دو هافبک تهاجمی این تیم یعنی فلوریان ویرتز و جمال موسیلا دارد. موسیلا که در سال های اخیر ستاره اصلی آلمان بوده، سال گذشته در جام جهانی باشگاه ها با مصدومیتی سنگین مواجه شد و این مصدومیت، شانس حضور او در مقطع بزرگی از این فصل را گرفت. او حالا به ترکیب بایرن بازگشته اما اینکه تا چه اندازه برای حضور در جام جهانی آماده باشد، برای تیم ملی آلمان تعیین کننده خواهد بود. او و ویرتز، احتمالاً پشت سر کای هاووتز یا نیک ولتماده به عنوان مهاجم اصلی بازی می کنند و ناگلرمان نیم نگاهی به استفاده از لنارت کارل جوان در ترکیب اصلی و همچنین دنیس اونداف، ستاره اشتوتگارت هم دارد.

ناگلرمان، فیلسوف جوان

شاید پولیان ناگلرمان با ۲۸ سال سن جوان ترین سرمرئی حاضر در جام جهانی باشد اما تجربه بالای او از زمان قبول هدایت هوفنهایم در ۲۹ سالگی، او را تبدیل به یکی از نمادهای فوتبال مدرن در دنیای مربیگری کرده است. ناگلرمان به عنوان یکی از پرورش یافتگان مکتب ردبول که فوتبال مبتنی بر پرسینگ را در اولویت قرار می دهند، پس از حضور با لایپزیگ در نیمه نهایی لیگ قهرمانان ۲۰۲۰ و دوران موفق با این تیم، در بوندس لیگا نیز با بایرن قهرمان شد. مسیری که در نهایت با یک تصمیم عجیب از سوی مدیران باشگاه به پایان رسید تا فدراسیون فوتبال آلمان پیش از یورو ۲۰۲۴ برای جذب او پیشقدم شود. از زمان حضور ناگلرمان، آلمان بدون تردید پیشرفت کرده اما با ناکامی در لیگ ملتها و صعود سخت به جام جهانی، سال ۲۰۲۵ برای او به شکلی ناکام پیش رفت ولی امیدوار است در جام جهانی ۲۰۲۶، به یک ترکیب ایده آل از بازیکنان این نسل آلمان برای تبدیل کردن آن به یک مدعی در جام جهانی برسد.

کارخانه ای که فوتبال را به خط تولید برد

فوتبال ماشینی روی چال تعمیرگاه!

مانند کارخانه هایی مدرن مدیریت می شوند: ترانزنامه های شفاف، سودآوری پایدار و آکادمی هایی که آلمان را از این دو جدا می کند، نحوه رسیدن به این افتخارات است که با برنامه ممکن شده و نه با معجزه.

از راین تا مونیخ، فوتبال به سبک BMW

آلمان سومین اقتصاد بزرگ جهان است. قلب صنعتی اروپا. خودرو، ماشین آلات، مواد شیمیایی و داروسازی. کشوری که در آن، واژه «آرذیات» (کار منظم) یک ارزش فرهنگی است. فوتبال آلمان نیز از همین منطق پیروی می کند. باشگاه های آلمانی (بایرن مونیخ، بوروسیا دورتموند، لایپزیگ)

جام کنفدراسیون ها، آماری است که تنها برزیل و ایتالیا می توانند با آن رقابت کنند اما چیزی که آلمان را از این دو جدا می کند، نحوه رسیدن به این افتخارات است که با برنامه ممکن شده و نه با معجزه.

آلمان سومین اقتصاد بزرگ جهان است. قلب صنعتی اروپا. خودرو، ماشین آلات، مواد شیمیایی و داروسازی. کشوری که در آن، واژه «آرذیات» (کار منظم) یک ارزش فرهنگی است. فوتبال آلمان نیز از همین منطق پیروی می کند. باشگاه های آلمانی (بایرن مونیخ، بوروسیا دورتموند، لایپزیگ)

از «معجزه برن» تا شوک های قرن بیست و یکم

تولد دوباره فوتبال در دل ویرانی

کشور دوباره شده بود. آلمان شرقی تیمی مستقل خود را تشکیل داد و حتی در جام جهانی ۱۹۷۲ موفق شد آلمان غربی را شکست دهد. اتفاقی که از نظر سیاسی و ورزشی اهمیت فراوانی داشت.

با این حال، پس از اتحاد دوباره آلمان در سال ۱۹۹۰، ساختار فوتبال نیز یکپارچه شد و فوتبال آلمان وارد مرحله ای تازه از همگرایی و توسعه شد.

معجزه برن: آغاز یک افسانه
سال ۱۹۵۴ نقطه عطفی در تاریخ فوتبال آلمان به شمار می رود. تیم ملی آلمان غربی، با هدایت فریتس والتر، در جام جهانی سوئیس شرکت کرد و در شرایطی که کمتر کسی روی موفقیت آنها حساب می کرد، به فینال راه یافت. آنها در مرحله گروهی شکست سنگین ۸ بر ۳ را مقابل مجارستان متحمل شده بودند اما در دیدار نهایی، داستانی متفاوت رقم خورد.

در فینال آلمان غربی موفق شد با نتیجه ۳ بر ۲ تیم قدرتمند مجارستان، موسوم به «مجارهای شوگفت انگیز» را شکست دهد؛ تیمی که پیش از آن ۳۲ بازی بدون شکست را پشت سر گذاشته بود. گل پیروزی بخش هلموت ران، این قهرمانی تاریخی را رقم زد؛ قهرمانی ای که بعدها به «معجزه برن» مشهور شد و به نمادی از بازسازی روحیه ملی آلمان تبدیل گشت.

مسیر حرفه ای شدن و شکل گیری بوندس لیگا
پس از موفقیت ۱۹۵۴، فوتبال آلمان وارد مرحله ای تازه از سازماندهی و حرفه ای سازی شد. در دهه ۱۹۶۰، لیگ سراسری بوندس لیگا شکل گرفت تا بهترین تیم ها در قالبی منسجم به رقابت بپردازند. این تحول، زیرساختی قدرتمند برای رشد استعدادها و ارتقای سطح فنی فوتبال آلمان فراهم کرد. همچنین حضور مربیانی مانند هلموت شون که جانشین سب هربرگر شد، نقش مهمی در تراکم موفقیت های این تیم داشت. آلمان غربی در جام جهانی ۱۹۶۶ به فینال رسید، اما در دیداری جنجالی مقابل انگلستان شکست خورد؛ مسابقه ای که به خاطر «گل ومبلی» جف هرست همچنان یکی از بحث برانگیزترین لحظات تاریخ فوتبال محسوب می شود.

رقابت های کلاسیک و بازی قرن
دهه ۱۹۷۰ برای آلمان، ترکیبی از افتخار و حسرت بود. در جام جهانی ۱۹۷۰، این تیم با پیروزی دراماتیک ۳ بر ۲ مقابل انگلستان به نیمه نهایی رسید، اما در دیداری فسخگیر برابر ایتالیا با نتیجه ۴ بر ۳ شکست خورد. این مسابقه که به «بازی قرن» معروف شد، یکی از ماندگارترین رقابت های تاریخ فوتبال به شمار می رود.

در همین دوره، گرد مولر با ۱۰ گل به عنوان آقای گل رقابت ها شناخته شد و نقش مهمی در تثبیت جایگاه آلمان به عنوان یکی از قدرت های فوتبال جهان ایفا کرد.

فوتبال در سایه تقسیم: آلمان شرقی و غربی
در دوران جنگ سرد، فوتبال آلمان نیز مانند سیاست این

هویت ماندگار فوتبال آلمان

فراتر از نتایج، فوتبال آلمان همواره نمادی از انضباط، کار تیمی و پایداری بوده است. این کشور توانسته میان سنت های ریشه دار و نیازهای فوتبال مدرن تعادل برقرار کند. برای هواداران در سراسر جهان، فوتبال آلمان نه تنها به خاطر جام ها و افتخارات، بلکه به دلیل روحیه مبارزه و انسجام مثال زدنی اش شناخته می شود.

در دنیایی که فوتبال به سرعت در حال تجاری شدن است، آلمان همچنان نماینده نوعی از فوتبال است که به ریشه های خود وفادار مانده و در عین حال، نگاهش به آینده است؛ فوتبالی که می تواند مردم را فراتر از مرزها، زبان ها و فرهنگ ها به یکدیگر پیوند دهد.